

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Semicenturia Variarum Resolutionum Moralium Pro Foro Interno, Atque Externo

Heislinger, Anton

Monachii, 1745

Casus XLVII. De Intentione, cum qua præscripta ad Indulgentias opera sint
facienda.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40155

24 Ex productis utriusque sententiæ rationibus apparet, quamlibet harum opinionum ab auctoritate, & à rationibus esse probabilem, tutiorem autem affirmativam, quia probabilitas non supplet defectum conditionis à Pontifice requisitæ; quod

constat in Sacramentis, quæ ob defectum conditionis ad illorum valorem requisitæ nequaquam evadunt valida, etsi probabilis sit sententia hujusmodi conditionis necessitatem denegans.

Casus XLVII.

De Intentione, cum qua præscripta ad Indulgentias opera sint faciendæ.

3 **S**Empronius, dum die Sabbathi confitetur, non est memor Indulgentiarum sequenti Dominica lucrandarum, consequenter eandem non ordinavit ad lucrandas sequentis diei Indulgentias, interea tamen S. Communionem, & cætera præscripta animò lucrandi Indulgentias exercet.

Queritur: Utrum lucratus fuerit Indulgentias?

Synopsis.

1. Resolutio dependet ex eo, utrum omnia opera cum intentione lucrandi Indulgentias sint obeunda?
2. Omnia præscripta opera sunt ordinanda ad finem determinatum, si ad istum obtinendum à Pontifice sint præscripta.
3. Rationes hanc ordinationem non exigentium afferuntur.
4. Juxta Laymannum, & Gobat habitualis saltem ac interpretativa intentio est necessaria.

Xxx 2

5, Utc

5. Ut plura opera disparata unum opus integrum, & adequatum efficiant, videtur necessaria illorum connexio.
6. Quid in hoc puncto sit necessarium ad Indulgentias defunctorum lucrandas,
7. Num Pontifex opus præcedens ad virtutem satisfaciendi ex opere operato elevare possit?
8. In hac incertitudine tutiora sunt eligenda.

Resolvitur Quæsitum.

- 1 **H**ujus quæsti resolutio dependet ex eo, an, ut lucraretur quis Indulgentias, necessarium sit, ut opera præscripta fiant cum intentione lucrandi Indulgentiam, seu ut peragantur cum voluntate per eadem lucrandi Indulgentiam, quæ intentio & voluntas videntur compossibiles cum voluntate offerendi fructum impetratorium, aut satisfactorium illorum ad finem, quem voluero, quod ultimum licitum est, si Pontifex præscriptis operibus nullum determinatum finem assignaverit.
- 2 Quòd si itaque de Indulgentia

applicanda vivis agamus, tunc vel volentibus lucrari præscriptum est, ut assignata opera omnia ad determinatum finem offerant, vel hoc non est præscriptum? Si prius, necessarium erit, ut omnia opera ad illam necessitatem specialem, aut alium quemcunque finem applicentur, hoc, cum fieri nequeat sine finis hujus notitia, & animo lucrandi Indulgentias, ergo in hoc casu talis voluntas, & animus erit necessarius.

Verum, cum communiter ³ Confessio, & Communio non sit applicanda ad certum finem obtinendum, hinc major circa ista difficultas erit, quæ etiam aderit, si nullum opus ad determinatam intentionem applicandum erit. Rodriquez, & Aegidius de Trullenck, dum asserunt, ab ignorante non posse lucrari Indulgentias, videntur supponere hanc intentionem. Suarez etiam *disp. 52. sect. 6.* hoc ipsum judicat. Negant ex opposito Laurentius Portell, Ludovicus Molina, Joan. Saales *disp. 17. de Legibus cap. 5. in princip.* & alii ducti his rationibus. Prima. P^o nimus quàm plurima opera pia, quo-

quorum vis satisfactoria extra omnem controversiam nobis applicatur, & tamen quotus quisque nostrum est, qui habeat voluntatem eandem recipiendi?

Secunda. Sæpius aliis ignorantibus applicamus vim meritariam, & satisfactoriam per viam suffragii, imò ipsum etiam fructum ex opere operato Sacrificii: ergo etiam poterunt Indulgentiæ alicui nescienti applicari.

Tertia. Indulgentiæ sunt solutio pro lucrante illas, ad quam lucrans videtur se habere passivè; sicut igitur in temporalibus alterius ignorantis debitum exolvere possum, ita etiam in spiritualibus: hinc negatur adversariis: Indulgentias ex illo genere privilegiorum esse, quæ per ipsum privilegiatum executioni sunt mandanda.

Quarta. Est simpliciter, & absolute possibile, ut Indulgentiam ignorantem concedat Pontifex, videmus enim has concedi in ultimo mortis periculo constitutis, & rationis usu destitutis: item presentibus subinde certæ solemnitati, postquam hæc fuit finita, concedit illas Pontifex, & tamen non omnes semper

præsentem id audiunt, insuper plerique, cum illud opus peregerant, nihil adhuc sciebant de Indulgentia sibi ad finem à Pontifice donanda: ergo potest præsumi, hanc mentem semper haberi à Pontifice, præsertim, cum verba Bullæ hoc minimè requirant.

Rationes allatæ utique multum probabilem hanc sententiam efficiunt, quibus tamen non obstantibus Laym. & Gobat judicant, necessariam esse habitualem aliquam, aut interpretativam voluntatem lucrandi Indulgentias, prout eandem necessariam ducimus ad percipiendam extremam unctionem, eò quòd respectu vivorum Indulgentia non sit mera solutio, sed etiam absolutio à pœna temporali, & hinc actus jurisdictionis non contentiosæ, sed voluntariæ, quàm in invitum non exerceri omnibus certum esse solet, hinc suadent, ut semper manè intentio generalis eliciatur lucrandi quascunque Indulgentias, & offerendi sua opera ad intentionem ad has lucrandas necessariam.

Xxx 3

Unum

5 Unum tamen adhuc sententia isti incertitudinem aliquam videtur inurere, quod scilicet omnia opera ad certas Indulgentias lucrandas requisita videantur, ut unum aliquod integrum, adæquatum opus à Pontifice exigi: ut autem plura disparata unum totale totum efficiant, videtur necessaria connexio, & intercedens aliqua inter ipsa unio: hæc autem non videtur posse esse alia, quàm memorata intentio, & ordinatio operum singulorum, ad hæc, ut aliquis per illa lucretur Indulgentiam: non secus ipsa contritio ordinanda est ad Confessionem.

6 Hæc de vivorum Indulgentiis dicta sint: ut autem decidatur, quidnam in hoc puncto requiratur, ut mortuis applicandæ istis prosint, revocandum in memoriam, alias Indulgentias, vel vivis, vel defunctis, alias verò solis istis applicari posse, in primo genere Indulgentiarum certum est, antequam integrum opus requisitum fuerit expletum, faciendam hanc applicationem esse: cum enim quilibet supponatur habere intentionem saltem habitualement, sibi ipsi per sua

bona opera comodandi, quantum potest, præstito integro opere quantocyus eidem communicabuntur Indulgentiæ, penamque temporalis correspondens remittetur, quæ semel remissa, cum non redeat, applicari postmodum defuncto haudquaquam poterit.

7 Quodsi autem loquamur de Indulgentiis soli defuncto applicandis, aut quæstio etiam circa primi generis Indulgentias moveatur de quolibet opere requisito ad Indulgentias defuncto applicabiles, & non tantum de integro opere, major videtur esse difficultas, an quodlibet tale opus præcedere debeat intentio lucrandi Indulgentiam determinatam pro defuncto. Mihi videtur decisio dependere ex resolutione illius dubii, quid sit Indulgentiam per modum suffragii applicari defunctis: si enim insistamus sententiæ Lugonis volentis, istam in eo consistere, quod Pontifex opus à fidei vivente requisitum, & præstandum, cum hac intentione, ut Indulgentiam ex eo obtinendam, seu virtutem satisfactoriam ex opere operato transferat

in defunctum, ultra condignum extollat, eique virtutem satisfactoriam ex opere operato conferat, si, inquam, huic sententiæ insistamus, videtur mihi quodlibet opus requisitum, & consequenter etiam Confessio, & Communio, faciendum ita, ut ista ordinentur ad lucrandam Indulgentiam pro defuncto, quod probatur: in sententia Lugonis Pontifex non solum ultimum opus ex opere operato sub dicta conditione elevat, sed omnia simul, seu tanquam aliquod opus integrum ex pluribus partibus conflatum: ergo non tantum ultimum opus, sed etiam antecedentia, ut eleventur à Pontifice ultra condignum, debent fieri cum ea conditione requisita. Probatur conseq. sicuti ultimum opus solummodo Pontifex sub certa conditione, ita etiam elevat sub illa ipsa conditione antecedentia opera: ergo si propterea ultimum opus debet cum illa conditione fieri, debent etiam fieri antecedentia cum illa conditione. Subsumo: atqui conditio requisita, cum qua debent fieri, est hæc, ut peragantur animò transferendi In-

dulgentias obtinendas in defunctum: ergo cum hac conditione debent fieri etiam opera præcedentia, & consequenter quodcunque opus, & ipsam etiam Confessionem necessariò præcedit intentio lucrandi Indulgentias pro defuncto.

Neque dicas: Possè, & solere Pontificem opus præcedens à me jam factum absque tali fine, ad virtutem satisfactionis ex opere operato elevare, etenim ut Indulgentia defunctis conferatur à Pontifice exigitur opus primum ponendum, & non jam positum; aliàs neque ultimum, ac postremum opus cum hac intentione lucrandi Indulgentias pro defuncto faciendum esset, quia etiam istud jam antea positum ita elevare posset. 2. dō. Opus jam à me præstitum, non est ulterius in mea potestate: ergo non potest à me ideo poni, ut virt⁹ satisfactoria ultra condignū eidem concessa transferatur in defunctum: in tantum aliquod opus est in mea potestate, in quantum illud subest meo dominio: in tantum verò illud subest meo dominio, in quantum illud possum exercere: quod non

po-

potest amplius fieri, si jam fuit peractum.

Quòd si autem non obstantibus incommodis, quæ patitur sententia Suarezii asseras, Pontificem immediatè, ac directè subdito viventi communicare Indulgentiam, hac facultate addita, ut eam, si voluerit, etiam per modum suffragii defuncto applicare valeat. Tunc si est sermo de Indulgentia soli defuncto applicabili, videtur adesse aliqua difficultas, nisi dicas, Confessionem, & Communionem non esse tanquam conditiones, sine qua necessarias, sed solummodo, ut subjectum melius disponatur (quod tum ipsum circa Indulgentias defunctis solis applicabiles in principiis ad-

versariorum non apparet esse necessarium) & consequenter solum ultimum opus, seu preces esse illud, cui Pontifex alligaverat Indulgentias, & consequenter hujus solius executionem præcedere debere voluntatem lucrandi Indulgentias.

Ex his omnibus infero, cum valde incertum sit, quænam sententia ex Lugonis, & Suarezii sit præferenda, & utraque probabilis, omnibus consulendum esse, ut certiora eligant, eò quòd in his casibus nulla ignorantia facti, aut probabilitas excuset, & suppleat defectum in implendis conditionibus requisitis commissum.

